

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 131

Ақойид

Шинохти Худованд

Вучуди Худованд ва тавҳиди Ё

Нависандаи пурсиш:

Муштоқи имом Маҳдӣ

Вучуди Худованд ва тавҳиди Ӯ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Муштоқи имом Маҳдӣ

Тарихи пурсиш: 19/04/2016

Салом бар шогирдони бузургмарди торихи замон олими раббонӣ Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Чанде пеш иддаъеро дидам ки бар сари назарияи Дорвин баҳс мекунад ва онро бо Ислом месанчанд!! Ва ман мутахаййир монадм ки ин бародарони мусалмон кироъатҳои мухталифе аз Қуръон ва ҳадис баён мекунад ки тарафдорони назарияи Дорвин ғайри ақлӣ ва ғайри мантиқӣ медонистанд!! Ҳол агар олими раббонӣ дар мавриди назарияи Дорвин суҳане доранд бифармоӣед.

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 6

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 20/04/2016

Ақидаи Дорвин мубтанӣ бар шавоҳидӣ зистшиносона ва истикроъӣ аст ки нишон медиҳад пайдоиши мавҷудот ба сурати тақомулӣ ва тадриҷӣ анҷом шуда ва аз усулӣ воҳид ва муштарак нашъат гирифта ва ин ақидае аст ки дар куллияти худ ишколе надорад ва бо ақлу дин созгор аст; Чароки аз як сӯ ақл пайдоиши мавҷудот ба сурати тақомулӣ ва тадриҷиро мушоҳида мекунад ва ба унвони намуна мебинад ки гиёҳон аз базрӣ бечон ҷавона мезананд ва сар аз хок берун меоваранд ва ба тадриҷ тақомул меёбанд то онки ба камоли худ мерасанд ва сипас дар сейри қаҳқароӣ ба сӯй заъф ва хушкӣ майл мекунад то онки мефӯсанд ва ба хок боз мегарданд ва ҳайвонот аз нутфаи бечон шакл мегиранд ва ба алақа ва музға табдил мешаванд ва ба тадриҷ тақомул меёбанд то онки ба дунё меоянд ва ба камоли худ мерасанд ва сипас дар сейри қаҳқароӣ ба сӯй заъф ва пирӣ майл мекунад то онки мемиранд ва ба хок боз мегарданд ва ҳатто ҷамодот низ аз маводди дигар таркиб меёбанд ва ба тадриҷ тағйири шакл медиҳанд ва ба сӯй ғойите ки Худованд ҳукм барояшон қарор додааст ҳаракат мекунад ва аз сӯй дигар дин бар офариниши мавҷудот ба сурати тақомулӣ ва тадриҷӣ таъкид мекунад ва ба унвони намуна, мефармояд:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّبَيِّنٍ لَّكُمْ وَنُفِثُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِّتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ۖ وَمِنْكُمْ

Вучуди Худованд ва тавҳиди ӯ

مَنْ يُؤْفَىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرُدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ (Ҳач/ 5); <<Ҳон эй мардум! Агар дар бораи растохез дар шак ҳастед (ба ёд оваред ки) Мо шуморо аз хок ва сипас аз нутфа ва сипас аз хунӣ баста ва сипас аз пораи гӯшӣ шакл гирифта ва шакл нагирифта Офаридем то бароятон рӯшан кунем ва дар раҳимҳо чизе ки меҳомедро қарор медиҳем то замони муъайян ва сипас шуморо ба сурати тифле берун меоварем то хангоме ки ба камоли худ бирасед ва бархӣ аз шумо мемиред ва бархӣ дигар ба куҳансолӣ мерасанед то пас аз доноӣ чизеро надонед ва (низ) заминро хушкида мебинӣ, пас чун обро бар он фуру фиристем мечунбад ва мерӯяд ва аз ҳар гуна зебоӣ мерӯёнад>>; Балки бо сарохати офариниш инсонро ﴿خَلَقْنَا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ﴾ (Зумар/ 6); <<Офаринише пас аз офариниш дигар>> меномад ва мефармояд: ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ (Нух/ 14); <<Шуморо ба сурати марҳала ба марҳала Офаридааст>>; Ҳамчунонки аз бозгашти ҳамаи мавҷудоти зинда ба <<Об>> ба масобаи асли воҳид ва муштарак онҳо пас аз эҷоди гушойишӣ бузург дар кайҳон хабар медиҳад ва мефармояд: ﴿أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (Анбиё/ 30); <<Оё қасоне ки кофир шуданд надиданд ки осмонҳо ва замин ба ҳам баста буд, пас онҳоро аз ҳам Гушудем ва аз об ҳар чизи зиндаеро Барсохтем?! Оё пас имон намеоварад?!>>.

Бо ин васф, пайдоиши мавҷудот ба сурати такомулӣ ва тадриҷӣ ва аз асли воҳид ва муштарак, ҳақиқате аст ки падида оварандаи онҳо пеш аз дигарон аз он хабар додааст, вале ба назар мерасад ки Дорвин ва тарафдоронаш дар дарки абъоде аз он дучори иштибоҳ шудаанд; Чароки аз як сӯ дар тарсими фароянди такомули тадриҷии мавҷудот ба истикрӯи нокис таъя кардаанд, то ҳадде ки иштироки онҳо дар бархӣ жанҳоро ба маънои иттиҳоди онҳо бо ҳам дар гузашта пиндоштаанд ва масалан муддаъӣ шудаанд ки инсон ба далили иштирокаш дар бархӣ жанҳои маймун, аз маймун падида омада, дар ҳоле ки рӯшан аст иштироки ӯ дар бархӣ жанҳои маймун, лузуман ба маънои падида омадана аз маймун нест, бал метавонад ба маънои падида омадана аз чизе бошад ки маймун низ аз он падида омада ва он ҳамоно <<Об>> аст ки аносурӣ муштараке дорад ва маншаъи пайдоиши ҳамаи ҷондорон аст ва

аз сӯй дигар хомандешона пиндоштаанд ки пайдоиши мавҷудот ба сурати такомулӣ ва тадриҷӣ ва аз асли воҳид ва муштарак, ба маънои бениёзии онҳо аз офаринанда аст, дар ҳоле ки ниёзмандии онҳо ба офаринанда, аз боби ниёзмандии ҳодис ба муҳдис ва адами имкони тасалсул аст ва ҳеч рабте ба дафъӣ будан ё тадриҷӣ будани пайдоиши онҳо надорад.

Ҳосил онки пайдоиши мавҷудот ба сурати такомулӣ ва тадриҷӣ ва аз аслӣ воҳид ва муштарак, як ҳақиқати виҷдонӣ ва динӣ аст, вале тасвири ки Дорвин ва тарафдоронаш аз фароянди он ироъа додаанд, хиёлпардозона ва беарзиш аст; Ҳамчунонки натиҷагирии мулҳидона аз он, чизе ҷуз муғолита ва авомфиребӣ нест.

Тарихи таълиқ: 16/10/2018

Нависандаи таълиқ: Ёвари Хуросонӣ

Яке аз муддаиёни дурӯғин имомат ва
Маҳдавият дар тафсири ояи ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾
гуфтааст: <<Ин ҳамон гуногуниҳои ҷисмонии рӯ ба тақомули
фаъолянда аст ки аз он убур кардаем то дар ниҳоят ба ин ҷисме ки аз
як абзори ғавқульодаи ҳушманд бархостааст, расидаем. Дар натиҷа
ин ҷисм шойистагии мутасил шудан ба нафси Одам (а) ро пайдо
кардааст. Албатта ҳеҷ монетӣ вуҷуд надорад ки мароҳили рушд
ва тақомул, дар муддати миллионҳо сол сурат пазируфта бошад то
саранҷом ба ҷисм ва бадане расида бошад ки барои нузули нафси
Одам (а) ва мунташир шудани он дар фарде аз он гуна –дар ҳоле ки
ӯ дар раҳими модараш будааст– шойистагӣ пайдо карда бошад.>>

Ин ҷане назарияи тақомул. Лутфан барои мо тавзиҳ диҳед ки дучори шубҳа нашавем.

Тарихи посух ба таълиқ: 17/10/2018

Тақомул ба сурате ки ин муддаиҳои дурӯғин ва сойири Дорвинистҳо иддаё мекунанд, воқеият надорад ва бар хилофи нусуси Қуръони Карим аст. Муроди Қуръони Карим аз ﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ тақомул ба ин сурат нест, бал тақомул аз об ва хок ва нутфа ва алақа ва музға аст ки худ аз он хабар дода ва фармудааст: ﴿فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُزْغَةٍ ثُمَّ مِنْ عِظٍّ ثُمَّ مِنْ عَصِيقٍ إِنَّكُمْ لَعِندَ رَبِّكُمْ لَمُحْصَوْنَ﴾.

Вучуди Худованд ва тавҳиди Ӯ

عَلَقَهُ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنَبِّينَ لَكُمْ ۚ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ
 لِيَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ﴿٥﴾ (Ҳач/ 5); <<Мо шуморо аз хок ва сипас аз нутфа ва сипас аз хунӣ баста ва сипас пораи гӯштӣ шакл гирифта Офаридем то бароятон рӯшан кунем ва дар раҳимҳо чизе ки Меҳроҳебро қарор медиҳем то замонӣ муъаян ва сипас шуморо ба сурати тифле берун Меоварем то хангоме ки ба камоли худ бирасед>>.

Оре, мумкин аст табдили об ва хок ба Одам алайҳи салом, фарояндӣ тадриҷӣ ва тақомулӣ буда ва мароҳили мухталифҳо пушти сар гузошта бошад; Ҳамчунонки мумкин аст ҷисми инсон дар ҳазорон сол, тағйироте ёфта ва масалан кӯтоҳтар ва кӯчактар шуда бошад; Ҳамчунонки мумкин аст пеш аз Одам алайҳи салом, махлуқотӣ <<Инсоннамо>> дар замин буда бошанд ва ҳатто бархӣ аз фарзандони Одам алайҳи салом бо бархӣ аз онҳо робитаи ҷинсӣ барқарор карда бошанд, вале дар ҳар сурат, пеш аз Одам алайҳи салом, инсоне вучуд надошта аст ва ниёи инсон, махлуқотӣ маймунгуна пеш аз Одам алайҳи салом ба номи кучиҳои бузург набудаанд. Эътиқод ба инки чунин махлуқоте, ниёи муштараки шонпонзеҳо, гурилҳо, оронгутонҳо ва инсонҳо будаанд, бо тақя бар бархӣ шабоҳатҳои зоҳирӣ миёни онҳо, муғолита ва нодуруст аст. Ниёи инсон, Одам алайҳи салом буда ки аз гил офарида шуда ва падару модаре надошта ва ҳар иддаёӣ муҳолиф бо ин, маҳзи таваҳҳум аст. Бегумон даст бардоштан аз ваҳй бо тақя бар таҳминҳои ноқис ва мутағаййири башарӣ, кори оқилонае нест ва ба ҳуруҷ аз сироти мустақим меанҷомад (дар ин бора, ҳамчунин бингаред ба: Пурсиш ва посухи 195, 301 ва 409).

Таълиқи шумора: 2

Тарихи таълиқ: 18/10/2018

Нависандаи таълиқ: Ҷавод Азизӣ

Матолибе дар сайти шумо хондам ки назарияи тақомулро рад карда буд, дар ҳоле ки интиҳоби табиъӣ сихат ва воқеъӣ буданаш борҳо чи дар сатҳи малакутӣ ва чи дар сатҳи ҷамъиятҳо исбот шудааст ва бо итиқо ба он илм рӯ ба пешрафт аст. Ҳаддиқаал ин эҳтимолро бидиҳед ки бардошти шумо аз манобеъи динӣ саҳиҳ нест ва ниёз ба таҷдиди назар ҳаст ё ҳаддиқаал ин назария ба ҷуз инсон дар мобақии маворид саҳиҳ аст ё чи исроаре ҳаст ки Одам мустақиман

Вучуди Худованд ва тавҳиди Ӯ

аз об ва хок ба вучуд омадааст? Ин ки маншаъи ҳаёт аз об ва хок бошад ва дар муддати ҳамин раванди тақомулӣ Дорвинӣ инсон халқ шуда бошад, чи ишколе дорад? Ин ки шумо ин назарияро рад мекунад ки шавоҳиди бисёре ҳатто дар ҷамъиятҳои зиндаи феълӣ онро таъйид мекунад, фарзан қабул, ҳоло шумо чи пешниҳоди ҷойгузине доред? Сирф рад кардан бидуни ироаи модели ки битавон онро озмуд қобили қабул нест. Мамнун мешавам агар тавзиҳи комил ва дақиқ бидиҳед.

Посух ба таълиқи: 2

Тарихи посух ба таълиқи: 21/10/2018

Бародари гиромӣ!

Лутфан ба нуқоти зер тавачҷух фармойед:

Аввалан касоне ки бо эътимод ба барҳӣ дастовардҳои дониши таҷрибӣ, ахбори қатъӣ ва сарихи диниро инкор ё таъвил мекунанд, кори дурусте анҷом намедиханд; Чароки дониши таҷрибӣ ба иқтисоии иттиқоъаш бар таҷриби маҳдуд ва мутаъоризи донишмандон, ҳамвора ноқис ва дар маърази таҳаввул буда, дар ҳоле ки дин ба иқтисоии иттиқоъаш бар ваҳӣ, аз камол ва суботи комил бархурдор аст ва бо ин васф, ахбори қатъӣ ва саҳиҳи дин ба маротиб аз дастовардоҳи дониши таҷрибӣ қобили эътимодтар аст, магар дар назари моддагароён ки ваҳиро бовар надоранд ё аз синҳи сойири таҷриби башарӣ ва беиртибот бо ғайб мепиндоранд. Инҷост ки фарқи мусалмон ва мулҳид ошкор мешавад; Чароки мусалмон ваҳиро меёри шинохт қарор медиҳад ва ҳар назарияро бо он месанҷад, то агар бо он мувофиқ буд бипазирад ва агар бо он мувофиқ набуд напазирад, дар ҳоле ки мулҳид ҳиссу таҷрибаро меёри шинохт қарор медиҳад ва ҳар назарияро бо он месанҷад, то агар бо он мувофиқ буд бипазирад ва агар бо он мувофиқ набуд напазирад ва аз ин рӯ, олами ғайбро инкор мекунад ва вучуди Холиқро нафӣ менамояд ва ҳамаи чизро баромада аз <<Интиҳоби табиъӣ>> мешуморад; Чароки ба дониши маҳдуд ва маъюби худ мағрур аст ва содалувҳона мепиндорад ки ба ҳамаи асрори ҷаҳон пай бурда ва ҳамаи қавоъид ва қавонини онро кашф кардааст ва аз ин рӯ, ба худ ҷуръат медиҳад ки дар баробари ваҳӣ қад алам кунад ва ҳар чизе аз он ки наменвисандадро инкор ё таъвил намояд;

Вучуди Худованд ва тавҳиди Ё

Чунонки Худованд дар бораи амсоли ӯ фармудааст: ﴿فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ (Ғофир/ 83); <<Пас чун Паёмбаронашон бо нишонаҳои рушан ба наздашон омаданд, ба донише ки наздашон буд шодмон шуданд ва чизе ки ба он истехзоъ мекарданд бар сарашон омад>>.

Сониян назарияи Дорвин мубтанӣ ба он аст ки Одам алайҳи салом ба унвони нахустин инсон аз гил офарида нашуда, бал аз падар ва модарӣ ғайри инсон ба дунё омадааст ки худ зодаи садҳо ва ҳазорҳо насл аз мавҷудоти зиндаи гуногун будаанд ва ин назарияте аст ки мо онро рад накардаем, балки Офаридагори онро рад кардааст; Чароки бо сароҳат ва қотеъият фармудааст: ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ (Сачда/ 7); <<Офариниши инсонро аз гил оғоз Кард>> Ва фармудааст: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ (Ҳаҷар/ 26); <<Ҳароина Мо инсонро аз гили хушкидае (баргирифта) аз гили тираанги кӯхнае Офаридаем>> Ва фармудааст: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلَاةٍ﴾ (Мӯъминун/ 12); <<Ҳароина Мо инсонро аз чакидае аз гил Офаридаем>> Ва фармудааст: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ (Арраҳмон/ 14); <<Инсонро аз гили хушк шудае монанди сафол Офарид>> Ва фармудааст: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۖ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (Сод/ 71 ва 72); <<Ҳангоме ки Парвардигорат ба ғариштагон гуфт: Ман Офаринандаи башаре аз гил ҳастам; Пас чун ӯро баробар кардам ва аз руҳам дар он дамидам барои ӯ ба сачда бияфтед>> Ва фармудааст: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ (Рум/ 20); <<Ва аз оёти Ё ин аст ки шуморо аз хок Офарид, пас ногоҳ башаре шудед ки густариш меёбед>>, бал шабеҳи ин корро дар офариниши Исо алайҳи салом такрор Кард то ҷойе барои таъвили он боқӣ намонад; Чунонки фармудааст: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ طِينٍ ۖ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ (Оли Имрон/ 59); <<Ҳароина масали Исо назди Худованд масали Оам аст ки ӯро аз гил Офарид, сипас ба ӯ фармуд бош, пас шуд>>, бал онро ба дасти Исо алайҳи салом низ анҷом дод то касе эҳтимол надихад ки <<Маншаъи ҳаёт аз об ва хок буда, вале дар муддати ҳамин раванди тақомули Дорвинӣ>>; Чунонки ба нақл аз ӯ фармудааст: ﴿إِنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (Оли Имрон/ 49); <<Ҳароина ман барои шумо аз гил чизе ба шакли паранда месозам ва сипас дар он медамам, пас ба изни Худованд

Вучуди Худованд ва тавҳиди ӯ

паранда мешавад>> Ва рӯшан аст ки ин оёт ва оёти мушобаҳи дигар, сариҳи дар ин маъно ҳастанд, то ҳадде ки иродаи маъноӣ дигар аз онҳо игроъ ба ҷаҳл аст ки бар Худованд ҷойиз нест ва бо ин васф, берун кашидани назарияи Дорвин аз онҳо, ҷуз бо сафсата ва таҳаккум имкон надорад; Коре ки агар раво дошта шавад, эътиборе барои сарехтарин нусуси динӣ боқӣ намоёнад ва устувортарин маъноӣ дин мутазалзил, балки вайрон мегардад; Чизе ки баъид нест ҳадафи ғояӣ Доривиниҳо бошад. Аҷиб аст ки бо ин ҳама, шумо мефармойед: <<Ин эҳтимолро бидиҳед ки бардошти шумо аз манобеъи динӣ саҳиҳ нест>>; Ғофил аз онки агар ин эҳтимолро бидиҳем, бояд фотехаи динро бихонем; Чароки сарехтарин нусуси он ҳам маъно надорад ва ба манзалаи шеър ва муғолита аст! Бо ин васф, беҳтар аст ки шумо ин эҳтимолро бидиҳед ки бардоштатон аз манобеъи динӣ саҳиҳ нест; Чароки мо сареҳи оёти Қуръонро ёд мекунем ва сариҳи оёти Қуръон, бардошти мо аз манобеъи динӣ маҳсуб намешавад!

Солисан такомул ва интиҳоби табиъӣ дар мавҷудод ба маъноӣ бақоъи сифоти муфид ва заволи сифоти музир дар онҳо ба мурури замон, метавонад воқеъият дошта бошад, вале на дар ҳадде ки ҷойгузине барои офариниш Илоҳӣ бошад; Чароки офариниши Илоҳӣ аз ниёзмандии ҳодис ба маҳдус ва адами имкони тасалсул лозим меояд ва аз дафъӣ будан ё тадриҷӣ будани худус табиъият намекунад; Ҳамчунонки наметавонад мубаййини ҷигунагии пайдоиши Одам алайҳи салом ба унвони нахустин инсон бошад; Зеро такомул ва интиҳоби табиъӣ ҳатто агар як равия дар миёни мавҷудод бошад, рӯйдоди ҳилофи равия ҳамвора мумкин аст ва бо ин васф, наметавон бар пояи он пайдоиши ҳамаи мавҷудотро тавзиҳ дод; Ҳамчунонки ба унвони мисол, наметавон пайдоиши Исо алайҳи салом бидуни падар ва офариниши паранда аз гил ба дасти ӯ ва зинда шудани ҷаҳор парандаи леҳ шуда ба дасти Иброҳим алайҳи салом ва зинда шудани улоғи пӯсида дар баробари Узайр алайҳи саломро тавзиҳ дод. Ба дигар суҳан, агар пайдоиши як мавҷуд бар пояи такомул ва интиҳоби табиъӣ мумкин аст, офариниши дафъӣ як мавҷуд тавассути Худованд низ имкон дорад ва воқеъ шудааст ва бо ин васф, зистшиносӣ наметавонад

Вучуди Худованд ва тавҳиди ӯ

мушаххас кунад ки кадом мавҷуд ба сурати дафъӣ офарида шуда ва кадом мавҷуд сирфан ношӣ аз тақомул ва интиҳоби табиъӣ будааст; Магар аз тариқи тамсил ва истикрӯи ноқис ки сирфан муфиди зан ва тахмин ҳастанд. Танҳо чизе ки метавонад ин корро анҷом диҳад, ваҳй аст ва ваҳй мушаххас карда ки Одам алайҳи салом ба унвони нахустин инсон, ношӣ аз тақомул ва интиҳоби табиъӣ набуда, балки тавассути Худованд ва бидуни падар ва модар офарида шуда ва бо ин васф, исрор бар инки ӯ ношӣ аз тақомул ва интиҳоби табиъӣ буда ва бародари хунии шомпонзех, горил ва оронгутон аст, пайравӣ аз зан ва тахмин дар баробари ваҳй аст; Чунонки Худованд дар бораи он фармудааст: **﴿إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾** (Анъом/ 116); **<<Онон чуз аз зан пайравӣ намекунанд ва онон чуз тахмин намезананд>>**.

Робиъан пешниҳоди мо ҳамон чизе аст ки Ислом фармуда ва он офариниши Одам алайҳи салом аз гил бо дасти қудрати Парвардигор аст; Коре ки мумкин аст ҳазорон сол ё замонӣ кӯтоҳ мушобаҳи замони сохтани мучассамаи гилӣ тавассути Исо алайҳи салом тӯл кашида бошад, вале дар ҳар ҳол воқеъ шуда ва тасдиқи он бар ҳар муслмон вақиб аст. Аммо оё мумкин аст сойири ҷонворон, дасти кам дар сатҳи зерростаҳо ё хонаводаҳо, аз тариқи тақомул ва интиҳоби табиъӣ офарида шуда бошанд, ба ин тартиб ки масалан ҳамаи гурбасонон, аз як ниё ва ҳамаи сағсонон, аз як ниё ва ҳамаи хирсворон, аз як ниё падид омада бошанд? Оре; Чароки Худованд аз чигунагии пайдоиши онҳо хабар навода; Магар **чин** ки дар бораи он фармудааст: **﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾** (Арраҳмон/ 15); **<<Ва чинро аз забонаи аз оташ Офарид>>**.

Бинобарин, вучуди тақомул ва интиҳоби табиъӣ дар миёни махлуқот, мумкин аст, вале на ба сурати қонунӣ ҳамагонӣ ва ғайри қобили таҳаллуф ки Дорвинҳо мепиндоранд ва бар пояи он, офариниши Одам алайҳи салом ва гоҳ ҳатто вучуди Офаридагорро нафӣ мекунанд, бал ба суратӣ маҳдуд ки ҳатто аз он хабар додааст. Аз ин рӯ, ба шумо тавсия мекунам ки фирефтаи таблиғоти ғарбиён нашавед ва тасаввур накумед ки сухани онон дар ин боб, сухани оҳар аст; Чунонки Худованд дар бораи амсоли онон фармудааст: **﴿مَا أَشْهَدُتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا﴾** (Қаҳф/ 51); **<<Ман**

Вучуди Худованд ва тавҳиди Ё

ононро бар офариниши осмонҳо ва замин ва бар офариши худашон шоҳид насохтам ва ҳаргиз гумроҳ кунандагонро бозуи худ қарор надодам>>>; Хусусан бо тавачҷух ба инки сухани донишмандон дар ин боб яқсон нест, балки бисёри аз онон муҳолифи назарияи Дорвин ҳастанд ва ишқолити мутаъаддидеро бар он ворид мекунамд ва ҳатто бархӣ мӯътақид ҳастанд ки ин назарияи ғалат ва кӯтоҳбинона, ба поёни умри худ расидааст.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Возгашт ба Ислои»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Ҳуросонӣ ҳафизаҳулоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лутфан мавриди
баҳо

Саҳифаи фејбуки
пойгоҳ

Саҳифаи кинати
телеграмми пойгоҳ